A°. 1830. N°. 12.

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG DEN 27 JANUARIJ.

OOSTENRIJK.

WEENEN den 15 Januarij. Z. M. de Koning van Beijeren heeft, ter gelegenheid der onlangs tusschen ons hof en dat van Beijeren gesloten overeenkomsten, waarbij de meest wezenlijke voorwerpen der onderhandelingen, die in de jaren 1814 en 1816 over het wederzijdsch afstaan van grondgebied hebben plaats gehad, ten genoege der beide partijen zijn afgedaan, aan den baron *van Gärtner*, gevolmagtigde van Z. Keiz. M. bij die onderhandelingen, het groot-kruis van burgerlijke verdiensten der Beijersche kroon aangeboden. Bij een besluit van den 23 September laatstleden, heeft de Keizer den heer *van Gärtner* toegestaan deze decoratie aan te nemen en te dragen, en tevens bevolen, dat men denzelven zijn Keizerlijk genoegen te kennen zoude geven over de diensten, welke hij bij die onderhandelingen met Beijeren bewezen had.

Uit dienzelfde hoofde, heeft Z. M. de Koning van Beijeren insgelijks aan den baron *Karel van Lederer*, Keizerlijk-staats- en conferentieraad, en aan den baron *Frans van Lebzeltern Collenbach*, hofraad bij de kanselarij van het Keizerlijke Huis, van het Hof en van den Staat, het kruis gezonden van kommandeur der Beijersche kroon, en dat van ridder dierzelfde orde aan de hofraden der kamer van financien, de heeren *Frans Pauzenberger* en *Frans Xavier* baron *van Aichem*. Bij een besluit van den 30 December laatstleden heeft de Keizer hun vergoorloofd om die onderscheidings-teekenen te dragen.

RUSLAND.

PETERSBURG den 9 Januarij. Den 6 Januarij is er, ter gelegenheid van het kerstfeest, in de kapel van het winter paleis, in tegenwoordigheid van H. H. Keiz. M. M., van Z. K. H. den groot-hertog-erfgenaam, van den groot hertog *Michel* en van Mevrouw de groot-hertogin *Helena*, eene plegtige mis gevierd, die gevolgd werd door een *Te Deum*, ter dankzegging voor de ontruiming van het Russische grondgebied door de vijandelijke legers, op eenen gelijken dag in het jaar 1812. De leden van den Rijks-raad, de ministers, de senateurs, het Hof, en een groot aantal personen van aanzien, woonden deze plegtigheid bij.

Ter zelver tijd werd er insgelijks, in de Witte zaal en in die van *St. Joris*, een *Te Deum* aangeheven in tegenwoordigheid der officieren, onder-officieren en soldaten van de Keizerlijke lijfwacht, en van de linie-troepen der bezetting van Petersburg, die den veldtogt van 1812 hadden bijgewoond. Deze troepen waren, gedeeltelijk in de Witte zaal, en gedeeltelijk in die van *St. Joris*, gerangschikt. Na het eindigen der godsdienste plegtigheid in de kapel, vertoefden H. H. M. M. een oogenblik in de zaal der portretten, en begaven zich door deze naar de Witte zaal en die van *St. Joris*, ten einde met hoogstderzelver tegenwoordigheid eene vereeniging te vereeren, die zulke roemrijke krijgsfeiten te binnen bragt, en namen, de beide zalen doortrekkende, de troepen in oogenschouw.

— Brieven uit Pera, van den 9 December, deelen omtrent het eerste gehoor, van Zijne Exc. den side-de-camp-generaal, luitenant-generaal, graaf *Alexis Orloff*, bij den Grooten Heer te Ramis-Tchiflik, de navolgende, in ons oog, zeer belangrijke bijzonderheden mede:

Nadat de gezant officieel aan den reis effendi zijn voornemen had gemeld, van te Buyukdéré te blijven, tot dat hem de dag van zijne voorstelling aan den Grooten Heer zoude zijn bekend gemaakt, kreeg hij den 2 December berigt, dat zijn gehoor ter ontvangst op den 4den was bepaald. Dienvolgens begaf hij zich den 3den naar Pera, waar hij, één uur na zijne aankomst, de beleefdheden ontving, welke de Porte den gezanten der vreemde souvereinen pleegt te bewijzen. Men heeft opgemerkt, dat men bij deze gelegenheid, in plaats van aan Zijne Exc. de geschenken van vruchten in confituren, als gewoonlijk, door den dragman der Porte te zenden, de reis-effendi daarmede zijn kessedar (het hoofd van zijn bureau,) die veel hoogeren rang bekleedt, had belast. Z. H. had in der haast te Ramis-Tchiflik, een verrek doen in gereedheid brengen, ten einde den buitengewonen gezant van Zijne Keiz. Maj. te ontvangen. De graaf *Orloff* begaf zich, den 4den, ten 9 ure des morgens, derwaarts, zich alleenlijk latende vergezellen door den staats-raad, *von Franckini*, in hoedanigheid van rolk, en door twee officieren van zijn gevolg, den kapitein van den staf *Kotzebue* en den luitenant *Bakhmétieff*, van het huzaren-regement *van Pewlograd*. Twee onder-officieren, de een van het regement des groot hertogs *Ferdinand*, de ander van het regement der Don-kozakken, maakten alle zijne begeleiding uit. De graaf *Orloff* vond bij zijne aankomst te Ramis-Tchiflik, een der side-de-camp van den Sultan, *Arif*-bey, die Zijne Exc. aan de hoofddeur inwachtte. Twee rijen soldaten bewezen hem de militaire honneurs; officieren van alle rang en wapen schenen zich te haasten om zich op den doortogt van Zijne Exc. te vinden.

Toen de graaf *Orloff* het verrek van den *Selictar-aga* werd binnengeleid, vond hij er den Reis-effendi, die hem, na het wisselen van wederzijdsche beleefdheden, zeide, dat het gouvernement het zich tot eene pligt had gemaakt, aan de autoriteiten van Andrinopel de noodige bevelen te doen afgaan, om alle mogelijke zorg te besteden aan de zieken van het Russische hospitaal in die stad verbleven, en om de schikkingen in de kazernen, waarin zich dat hospitaal bevond, geheel en al aan de Russische autoriteit over te laten. De graaf *Orloff* beantwoordde deze mededeeling, door de betuiging, dat zij den Keizer te aangenamer zoude zijn, omdat zij alle dezelfs wenschen te voorkwam; zoodat hij, in plaats van over dit onderwerp een verzoek te doen te hebben, hij slechts dankbetuigingen aan het ministerie van Z. H. te rigten had. Dit gesprek werd afgebroken door de aankomst van *Achmed*-bey, een der aides-de camp van den Sultan, die dadelijk den graaf ging aanmelden, en onmiddelijk daarna werd Z. Exc. door den Reis Effendi binnengeleid. De graaf *Orloff*, zich op zijn europeesch voor den Grooten Heer gebogen hebbende, naderde het verhemelte, waaronder hij gezeten was, en hood den kabiners brief aan, met welks overbrenging de Keizer hem had vereerd. De Reis-effendi ontving denzelven knielende en overhandigde hem aan den Grooten Heer; Z. Exc. zeide hem, dat de Keizer hem belast had om hem dien brief aan te bieden, als een bewijs van hoogstderzels gevoelens; dat Z. M., hem deze zending toevertrouwende, hem wel had gelieven te bevelen, om bij monde in hoogstderzelfs naam te betuigen, hoezeer Z. M. wenschte, dat de vrede, die onlangs gelukkig te Andrinopel gesloten werd, een vrede mogte zijn van eeuwigen duur; dat, daar de vereeniging tusschen de twee natien hersteld was, de Keizer hartelijk wenschte, betrekkingen van persoonlijke vriendschap met den Sultan te vormen, en dat de zorg om deze betrekkingen van wederzijdsch vertrouwen te doen ontluiken, een der voornaamste voorwerpen was der zending, waarmede hij zich vereerd vond. Hierop deed hem de Sultan, door den Reis-effendi, antwoorden, dat hij met erkentenis den brief van den Keizer ontving en de gevoelens van vriendschap, welker betuiging dezelve bevatte; dat hij sedert het herstel van den vrede, geene andere begeerte had, dan die te behouden; en dat de strikste inleving van het gesloten verdrag, voortaan het voorwerp van alle zijne wenschen was. De graaf *Orloff*, toen de gelukkige uitkomsten gemeld hebbende, welke van dat persoonlijk vertrouwen tusschen de Souvereinen te verwachten waren, antwoordde de Sultan, dat hij aan Zijne Maj. een klaarblijkelijk bewijs van zijne gevoelens had gegeven, door een bijzonder gezantschap naar Petersburg te zenden. Nadat de graaf *Orloff* betuigd had, hoe aangenaam den Keizer de zending van *Hallil*-pacha was, drukte hij zijne erkentenis uit voor het in alle opzigten onderscheidend onthaal, hetwelk men hem in de staten van Z. H. had aangedaan, en voorals voor de gansch bijzondere goedheid, waarmede Z. H. hem wel te Ramis-Tchiflik, had gelieven te ontvangen, te midden van zoo vele spreken van zijne kinderen, zijne gezonde troepen, die, hoorstdeszelfs, eigen werk waren. De Sultan, die aanvankelijk een deftig en ernstig gelaat had aangenomen, werd trapsgewijze levendiger op het einde van het gehoor, en verwaardigde zich aan den heer *van Fraunhim* eenige blijken van persoonlijke hoogachting te geven; daarna tot Zijne Hoogheid regtstreeks, zonder tusschenkomst van den reis effendi, in een gesprek met den graaf *Orloff*. Zijne Exc. zich van deze stemming bedienende, en Zijne Hoogheid wenschende te onderhouden over een voorwerp, dat hem aangenaam was, bragt het terug op de gezegende troepen, om hunne goede houding en snelle vorderingen te prijzen. Nadat de Sultan zijn genoegen had betuigd, over hetgeen hij hoorde, voegde hij er bij, dat hij hoopte, dat de graaf ook over den reis effendi zoude te vreden zijn.

Na deze opmerkelijke woorden, waarmede een gesprek eindigde, hetwelk naauw een uur geduurd had, toog de graaf *Orloff* zich voor den Grooten Heer.

Bij het verlaten van de gehoorzaal begaf zich de graaf *Orloff* van nieuws tot het verrek van den Selictar; hij werd er gevolgd door den reis-effendi, door *Mustapha* bey, bijzonder secretaris, en gunsteling van den Sultan, en door bijna alle de aides de camp van Z. H. Op het oogenblik, dat de graaf zich stond te verwijderen, meldde hem de reis-effendi, dat de Sultan wenschte, dat Z. Exc. zich bij deszelfs vertrek, bedienen zoude, van een zijner Ha. paarden, hetwelk reeds geheel getooid en gezadeld was; daar Z. H. hetzelve voor hem bestemd had, als een blijk zijner welwillendheid. Na zijne dankbaarheid te hebben betuigd voor deze nieuwe onderscheiding, welke hij den Sultan verschuldigd was, verliet de graaf *Orloff* Ramis-Tchiflik omtrent den middag, bij zijn vertrek dezelfde eerbewijzingen ontvangende, welke hem, bij zijne aankomst, waren aangedaan.

— Men schrijft uit ODESSA, den 30 December, dat het Turksche gezantschap aldaar de quarantaine verlaten had; maar men zorgde desniettemin, dat de personen van het gevolg geene gemeenschap met de inwoners hielden; ofschoon sedert 49 dagen de pest zich in geen bijzonder huis had geopenbaard. Even zoo waren door de autoriteiten de meest mogelijke maatregelen genomen ter beveiliging van de gezondheid hunner diplomatieke gasten. Wanneer zij uitgaan, worden

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

[illegible] der staten door der [illegible] openbaarmaking [illegible] der eerste vobwerpen van [illegible] hernieuwde [illegible] gewesen. Mr. [illegible] Moniteur [illegible] diarode is, evenwe [illegible] in vele vervolgen [illegible] de oplichting [illegible] van [illegible] bemiddigen over de [illegible] teeken aan de [illegible] gedachtenis van [illegible] wijten des [illegible] kroon, [illegible] zegt men, zoude [illegible] gedeelte der [illegible] (in den zin van [illegible] eene [illegible] doorluchtigen afgestorvenen), [illegible] aanmerkelijke [illegible] om [illegible] huldige en noodzakelijke [illegible] te bestemmen, voor de [illegible] der [illegible] aldaar den naam [illegible] zonder [illegible] aanhemingen van *Universiteit* [illegible] *Academie* [illegible] *Augustus*. Een [illegible] ander voorstel, [illegible] [illegible] schijnt [illegible] voorrecht [illegible] Rabbek, zonder [illegible] [illegible] en [illegible] gedenkteekens [illegible] te [illegible] [illegible] op [illegible] plein [illegible] [illegible] [illegible]

het paleis nabij de Leipziger poort. In alle gevallen hoopt men, al ware het dan ook voor de *Universiteit van Frederik-Augustus*, te Leipzig, de trekken in beeldtenis tot het nageslacht te zien overgebragt van eenen vorst, die in zijn leven, even zeer om zijne burger- als om zijne huisselijke deugden, bij onderscheiding, algemeen geëerbiedigd en geliefd werd, als *vader des vaderlands*.

Het voorstel van het gouvernement aan de staten bevat, behalven het ontwerp ter afschaffing van de heeren diensten, en ter vereenvoudiging der inrigting der landhuishouding met de houtvesterij-akademie van Tharand, de genoegen gevende verzekering, dat men geene nieuwe toestemmingen zal behoeven, om in de benoodigdheden van den staat te voorzien, dewijl die der vergadering van 1824 volledig toereikende zijn.

De Russische prins *Potzkiatin*, die sedert lange jaren hier residéerde, is den 13den in het 85ste jaar zijns ouderdoms overleden. Hij deed veel goed aan de armen, en voegde bij eenige bijzonderheden eene groote goedheid van karakter.

MUNCHEN den 17 Januarij. De commissie, door den Koning benoemd, om de aanmerkingen te onderzoeken, die van verscheidene kanten tegen het nieuwe plan der scholen gemaakt zijn, en verslag daarvan aan den Koning te doen, heeft den 14den hare eerste zitting, onder het voorzitterschap van den minister der binnenlandsche zaken, gehouden. Daar men in eene zoo gewigtige nationale zaak met het onpartijdigste oordeel wil te werk gaan, bevindt er zich in de nieuwe commissie, behalven den minister-president, geen der vorige leden, die het nieuwe plan ontworpen hadden.

— De kniebuiging is, op verzoek der Keizerin, aan het Hof van Brazilie afgeschaft. Mogte H. M. even gelukkig slagen in het verdelgen van den slavenhandel! De eerstgenoemde plegtigheid is slechts eene ceremoniele hulde, door vrije lieden gebragt aan de souvereine majesteit, welker heilzame invloed men er, ten beneven der wezenlijke vrijheid, niet te veel kan bevorderen. Hier tegen is een verkrachten van de menschelijkheid zelve, aan duizenden, ja duizend maal duizenden, gepleegd, waarvan de rampzalige gevolgen voor de zedelijke menschen-waarde (en welke andere echte is er voor den nadenkenden mensch?) niet te berekenen zijn.

STUTTGARDT den 20 januarij. De kamer der afgevaardigden heeft den 18den hare tweede zitting gehouden; in dezelve is de eerste kamer zich met haar komen vereenigen, ten einde gemeenschappelijk eene commissie te kiezen ter besturing van de staatsschuld, gedurende de tegenwoordige zittingen. Nadat de eerste kamer zich verwijderd had, is de tweede kamer overgegaan tot de keuze eener commissie om de wet op de recrutering te onderzoeken.

Den 20 januarij. Gisteren namiddag ten drie uren heeft eene bezending der eerste kamer, en een half uur later die der tweede kamer, de eer gehad aan Zijne Maj. het adres ter dankzegging van elke kamer, ter beantwoording van 's Konings aanspraak te overhandigen.

BERLIJN den 20 Januarij. H. H. K. K. H. H. de prinsen *Wilhelm* en *Alexander van Solms-Braunfeld*, zijn hier van Dusseldorp aangekomen.

De verjaring der krooning en het feest der orden zijn eergisteren met de gewone plegtigheid gevierd.

De personen die zich te Berlijn bevinden, en sedert de laatste feestviering tot dien einde, ridder-orden ontvingen, en degenen, welke Z. M. had doen uitnoodigen om er dien dag te komen ontvangen, hebben zich in het koninglijke paleis vereenigd, waar de algemeene commissie der orden, in naam van Z. M., de verschillende orden en onderscheidings-teekenen aan de personen, voor welke zij bestemd waren, heeft overhandigd. De commissie heeft vervolgens al de gedecoreerde personen in de ridderzaal geleid, waar zich de kroonprins en alle de prinsen van den bloede, benevens alle de andere ridders en bezitters van onderteekenen, ten feeste uitgenoodigd, vereenigd bevonden. Na eene redevoering door den groot ceremonie-meester aan H. H. K. K. H. H. en de vergadering gerigt, las de werkelijke geheimraad, *de Rumer*, de lijst voor van de orden, die ter gelegenheid van het feest verleend, en een rescript van den Koning, waarbij eene meerdere uitgebreidheid worde gegeven aan de orden en eeretekenen, den 8 Januarij 1810 ingesteld.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 28 Januarij. Bij Koninglijke besluiten, genomen in de maand December ll., zijn aan de Roomsch Katholijke gemeenten van Berlicom (Noord-Braband) en Alem, (Noord-Braband) onderstanden uit 's Rijks kas verleend, te weten: aan de eerste *f* 10,000, tot het bouwen eener nieuwe kerk, en aan de laatste *f* 3000, tot aflossing van schulden, en vergrooting van het kerkgebouw.

— Vrijdag ll. is alhier aangekomen de heer *William Preble*, gezant der Vereenigde Staten bij ons hof, in plaats van den heer *Hughes*, tot gezant der Staten in Mexico benoemd. Hij is gelogeerd in het *Heeren Logement*.

De heer *Preble* heeft, naar men verzekert, bijzondere instructien ontvangen omtrent de gerezene geschillen tusschen Groot Brittannie en de Vereenigde Staten, met opzigt tot de grensscheiding van Canada, waarvan de beslissing aan Z. M. den Koning der Nederlanden is opgedragen. Zoo men wil, zullen alle stukken en bescheiden van beide partijen, den 2 April aanstaande aan den doorluchtigen scheidsregter worden overhandigd, en zal Z. M., bij den gewoonen loop der zaak, na verloop van drie maanden, in dezelve uitspraak doen.

— Volgens het dagblad van Luxemburg, zou de heer *Meyhaum*, kanunnik van het kapittel te Keulen, bestemd zijn tot bisschop te *Amsterdam*.

— Men verneemt, dat de heer *de Brouckere*, lid van de Tweede Kamer der Staten generaal, zijn ontslag heeft gevraagd als kolonel der schutterij van Maastricht, als adjunct-houtvester en regent der gevangenissen.

— Sommige bladen hadden gemeld, dat de heer *Cuypers*, zoon van den afgevaardigde van dien naam, uit Noord-Braband, zijn ontslag als ontvanger zou bekomen hebben. Dit wordt thans in zoo verre tegengesproken, dat dezelve zijn ontslag uit die betrekking niet erlangd, maar zelf gevraagd heeft.

— Men meldt uit Brussel, dat de ambtsbetrekking van districtcommissaris, van welke de heer *de la Veilleuse*, bij Koninklijk besluit van den 8 dezer, is ontzet, provitioneel is opgedragen aan den heer *van Anewerpen*.

— In het besluit wegens de opheffing van het *Collegium Philosophicum*, komt nog voor, dat de minister van binnenlandsche zaken gelast is, om aan Z. M. voorstellen te doen, ten einde in het lot te voorzien der hoogleeraren en der ambtenaren, welke aan die instelling verbonden waren.

— Het getal der jonge lieden, die examen hebben afgelegd, om in het bisschoppelijk seminarium te Gend te worden toegelaten, wordt op 300 begroot.

— Krachtens eene administrative beschikking, blijft de prijs der certificaten van levensverzekeringen voor de pensioenen op 25 centen bepaald, niettegenstaande de vermeerdering van zegelregt, verordend bij de wet van den 24 December ll.

— De kamer van beschuldiging van het gerechtshof te Brussel, in de zaak van den abt *Zinzerling*, en tensorten uitspraak doende, heeft geoordeeld, dat er geene genoegzamen redenen bestonden, om dezelve naar den hof van assises te verzenden. Genoemde kamer heeft, dien ten gevolge, bij vonnis van den 21 dezer maand, den abt en zijne medeplichtigen naar de correctionele regtbank van Brussel verzonden.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 25 Januarij.

Daar het vereischte aantal leden nog niet aanwezig was, is de zitting uitgesteld tot aanstaande Vrijdag den 29 Januarij, des middags ten 1 ure, zullende alsdan gelezen worden het verslag der generale afdeeling ho-

(*Het vervolg op den kant van deze blaêz.*)

— Op heden overleed alhier in den ouderdom van negenpeg tachtig jaren, Vrouwe IDA AGATHA DEUTZ, Weduwe van den Wel-Edel geboren Heer en Mr. PIETER JAN MARCUS, in leven *lid van den Raad en Oud-Burgemeester* dezer Stad.

LEYDEN den 24 Januarij 1830.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam, den 25 Januarij 1830.

Holland,	Werkelijke Schuld	2½ pCt.	*f* 62¾ a 63¼
	Rest, Uitgestelde dito		1¾ a 1⅞
	Kans Biljetten		27¾ a 28¼
	Stellen van afgelosten, dito		— a —
	Amortisatie Syndicat	4½ pCt.	101½ a 102¼
	Domein Losrenten	2½	99 a 99½
	Handel-Maatschappij	4½	88½ a 89¼
Frankrijk,	Inschrijving Grooth	5	— a —
	Dito op dito	5	85 a 85¼
Rusland,	bij *Hope en Comp.*	5	105 a 105½
	dito, op 't Groot	5	73¾ a 74¼
Pruissen,	Obl. Neg. Louden	5	— a —
	dito in Londen		— a —
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½ pCt.	54¼ a 54¾
	Nieuwe geldl. van 1822	N.	14¾ a 15
Oostenr.,	Obl. bij *Geller en Comp.*	5	102½ a 103
	dito	5	93½ a 94¼
	Certificaten	2½	— a —
	Neg. Metalliek	5	101½ a 102
	Dito Bank-Actien		— a —

*** VERKOOPING *in de Stads Bank van Leening* te Leyden, op Dingsdag den 9 Februarij 1830, des voormiddags ten 10 ure precies, van VERSTANE PANDEN, als van: Juweelen, Goud-, Zilver en Horologien, beleend in de maand Julij 1828, en van Wollen-, Linnen- en andere, zoo gemaakte als ongemaakte GOEDEREN, beleend in de maand October 1828.

Voorts dient tot narigt der belanghebbenden, dat alle de voorschreven Panden, welke dags te voren, des voormiddags van 10 tot 's namiddags ten 2 ure, voor een ieder te zien zijn, niet later zullen kunnen worden gelost of afgedaan, dan uiterlijk op Zaturdag den 30 Januarij 1830. *Zegt het voort.*

*** UIT DE HAND TE KOOP, om tegen Mei, of den verliezende eerder, te kunnen aanvaarden: Het aangenaamst gelegen BUITEN PLAATSJE, genaamd *VLIET- EN SINGEL-ZIGT*, even buiten de Koepoort der Stad Leyden, bestaande uit twee zeer goed onderhoudene logeable Huizingen, waarin verscheidene behangen Kamers, een zeer groote Koepelzaal, twee Keukens, twee boven-Kamers, Regenbak en Pomp; voorts Orangerie en Berghuizen, Koepelhut- en Schuitenhuis; de omtrek der Plaats is bijna twee bunders, best Land, waarop twee Boomgaarden, beplant met zeer veel fijne Vruchtboomen, twee Boschjes een kleine Broeijerij en opgaande Laan. Nader informatie bij den Boekhandelaar J. W. VAN LEEUWEN, op de Breedestraat te Leyden.

*** LEIDEN. — SIMON NATHANS DENTZ, *Hofstandmeester van Z. M. den Koning* en *HH. KK. HH. den Prins van Oranje* en *Prins Frederik der Nederlanden*, enz. enz., verwittigt zijne geëonneerden en andere begunstigers, dat hij op aanstaande Vrijdag, voormiddag, den 29 Januarij, te spreken of te ontbieden zal zijn bij DOOREMALEN, in het Logement *de gouden Leeuw*, op de Breedestraat. Is woonachtig te Amsterdam *Kloveniersburgwal No.* 32, alwaar bij afwezigheid de Affaire door deszelfs Broeder gecontinueerd wordt.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.